

CRONOLOGIA DE JOSEP PALAU OLLER

1888

El 4 de gener neix Josep Palau Oller, fill de Pere Palau, natural de Valls, i de Mercè Oller, de Barcelona. És el tercer dels cinc fills que va tenir el matrimoni.

1903-1906

Aproximadament entre aquests anys, assisteix a l'Acadèmia Baixas i, també, a la de Joaquim Torres Canosa. Allà coneix a Josep Mompou de qui esdevindrà un gran amic, i junts compartiran l'amistat, entre d'altres, amb l'escultor i dibuixant Ismael Smith.

1907-1909

Seguint el model d'Alexandre de Riquer, s'interessa simultàniament per diverses disciplines artístiques, pintura, dibuix, il·lustració, exlibrisme i, fins i tot, el tèxtil. Estudia pel seu compte teoria de teixits i comença a dedicar-se al disseny de models per a estampats i jacquards. Els seus primers dibuixos tèxtils segueixen l'estètica de Riquer immersa en el Modernisme.

Segurament en aquesta època, comença a treballar per a les indústries d'estampats Sadera Franco Española i Ponsa Hermanos i, potser una mica més tard, per a la de José Malvehy, productora de tapisseries, que, amb els anys passarà a ser la societat Malvehy y Samaranch. Palau mantindrà sempre més l'amistat amb la família Samaranch.

Al final d'aquesta dècada, o a mitjan de la següent, s'associa amb Josep Mompou i formen la marca de dissenys per a tèxtil Palau & Mompou, amb seu al carrer Casp, 80. Josep Palau Oller, però, tindrà igualment la seva pròpia marca, amb seu al carrer Mallorca, 232. Les dates d'una i l'altra encara són incertes.

1909-1910

Igual que Mompou, col·labora amb il·lustracions a la revista *Papitu*, dirigida per Feliu Elias i editada per Santiago Segura i Burguès, propietari del Faianç Català. En aquests anys ja està treballant intensament en el disseny tèxtil. Els seus amics del moment, són, a part de Mompou i Smith, Isidre Nonell, Feliu Elias, Josep Aragay, Joaquím Torres-García, Ignasi Mallol, Xavier Nogués, Manuel Humbert, Joan Borrell i Nicolau, Pere Torné Esquiús i Joan Salvat Papasseit.

1916

El 12 de febrer es casa amb Eulàlia Fabre, filla de Fernando Fabre, un militar francès, *Maréchal de logis* de prop d'Avinyó, i de Josefina Font de Sant Pol de Mar. Dibuixa puntes i brodats per al propi aixovar i per al de la seva germana.

1917

Dissenya els mobles del dormitori de matrimoni propi i els anells, seu i de l'esposa. L'ofici de dibuixant de teixits continua essent la seva principal ocupació fins al punt que ha deixat enrere la pintura. Continua venent models a Malvehy i Ponsa. També treballa decorant ceràmiques de petit format i altres objectes de regal per al Faianç Català. El futur naixement del seu fill, Josep, el fa interessar-se pel món de la joguina. Crea la primera col·lecció de joguines artesanes de fusta, ferro i teixit, que seran pioneres, en

el seu gènere, a l'Estat espanyol i seran un precedent directe de les que farà un any després el seu amic Torres-García.

El 21 d'abril neix l'únic fill del matrimoni, Josep Palau i Fabre.

Paral·lelament a la fabricació de joguines, comença a produir llums, gerros, bibelots i complements per a la decoració de la llar, alguns d'aquests elements contenen teixits estampats per Ponsa segons dissenys de Josep Palau Oller. Creu un mostrari en el que ja s'inclouen alguns mobles pintats.

A finals d'any es comencen a vendre les seves joguines als establiments d'art de Santiago Segura, les Galeries Laietanes i el Faiança Català. El poeta Joan Salvat-Papasseit en fa un elogiós article a la revista *Vell i Nou*. Segura utilitza algunes joguines de Josep Palau Oller per als anuncis del Faiança Català.

Obre el primer punt de venda dels seus productes al local/estudi del carrer Mallorca 282.

1918

El 6 de maig es crea la societat "Palau i Busquets" dedicada a la "elaboración de bibelots, juguetes y artículos de fantasía", inscrita amb dues adreces: Bailén 112, domicili dels Palau, i també Passeig de Gràcia 73.

1919

Ajuda a Josep Mompou a fer els murals que li encarrega el marxant Josep Dalmau a la Casa dels Canonges, al Barri Gòtic, i que desapareixeran amb reformes posteriors de l'edifici.

El 12 d'agost es dissolt la societat "Palau i Busquets". Josep Palau Oller continua sol la iniciativa i manté el local del carrer Mallorca 282.

Crea un mostrari d'objectes, llums i mobles pintats que, amb la marca J. Palau, comença a produir de forma seriada, però artesana.

1920-1921

Per aquesta època trasllada el *showroom*/botiga al carrer Bailèn 146 i manté el local del carrer Mallorca 282 com a taller.

A la botiga ven mobles propis i orfebreria del joier Ramon Sunyer.

1923

Els seus mobles pintats participen a l'Exposició Internacional del Moble i de les Arts Decoratives celebrada a Barcelona, i obtenen la Medalla d'Or. Aquest fet marca la desclosa de Josep Palau Oller com a interiorista i dissenyador de mobles. Deixa enrere els dibuixos de teixits per a dedicar-se de ple al mobiliari. No perd l'interès pel món tèxtil i seguirà dibuixant brodats i puntes que realitzarà Eulàlia Fabre.

Per aquest temps trasllada la botiga del carrer Bailèn al carrer Mallorca, núm. 313.

1924

Decideix tornar, de nou, a la pintura i fa el retrat del seu fill.

Els Palau passen els estius a Calella de Palafrugell on Josep Mompou festeja amb Rosa, la germana de Josep Pla.

1925

El 30 de març es dona de baixa de "decorar muebles y diversos objetos..." i es dona d'alta "para dar más amplitud a su negocio y poder vender toda clase de muebles" també té el permís per "venta de quinqués, lámparas y otros objetos de latón, ect."

L'Exposició d'Arts Decoratives i Industrials celebrada a París refermarà el seu estil plenament art déco.

1926

Del 30 de gener al 12 de febrer, fa la seva primera exposició individual de pintura a les Galeries Dalmau.

Com a decorador, crea alguns models, molt simples i austers que, amb petites variants, es faran molt populars. La producció segueix sent artesana però important, els models són realitzats per fusters i ebenistes externs. Projecta menjadors, dormitoris, butaques, mobles auxiliars... en un estil cada vegada més depurat. Simultàniament no es dedicarà al moble d'estil, a diferència de molts decoradors de l'època.

1927

Trasllada la botiga del carrer Mallorca a la Rambla de Catalunya 51. Obté la llicència d'activitats com a "Muebles de Lujo"; fins llavors tributava com a 'pintor decorador'. La botiga J. Palau també es converteix en important punt de venda a Barcelona d'objectes d'art déco d'importació, francesos, italians i alemanys.

Del 31 de març al 13 d'abril exposa noves pintures a les Galeries Arenyes de Barcelona.

1928

Exposa novament flors i paisatges a les Galeries Arenyes del 31 de març al 13 d'abril.

1929

Del 9 al 30 de març exposa els seus quadres recents a les Galeries Arenyes.

Participa amb mobles i decoració a l'Exposició Internacional de Barcelona.

1932

Trasllada la botiga al carrer Diputació 273, entre Passeig de Gràcia i Pau Claris.

La indústria alemanya de porcellana de luxe Rosenthal li fa vaixelles personalitzades amb el seu segell i, probablement, amb dissenys propis.

També ven a la botiga ceràmica dels germans Serra de Cornellà.

Els seus projectes de mobles s'inspiren en revistes de disseny i decoració alemanyes, d'estètica racionalista.

Presenta pintures recents a La Pinacoteca, del 12 al 25 de novembre.

1933

Participa amb un menjador i un saló a l'Exposició Monogràfica de La Taula Parada, organitzada pel FAD [Foment de les Arts Decoratives].

1935

De l'1 al 14 de juny, presenta una individual a La Pinacoteca.

Del 19 de maig al 7 de juliol, també participa a l'Exposició de Primavera, organitzada per la Junta Municipal d'Exposicions d'Art. Palau Oller es inclòs en el Saló d'Art Modern, Saló de Montjuïc.

1936

Pel maig/juny participa amb un menjador al I Saló d'Artistes Decoradors, organitzat pel FAD a la cúpula del Coliseum.

Amb l'esclat de la Guerra Civil la botiga va passar a ser dirigida pel Comitè Permanent d'Indústria de la Generalitat de Catalunya, sent el responsable d'aquest comitè el seu empleat de confiança, el Sr. Martinell, de qui Josep Palau Oller va continuar essent amic.

Es dedica més intensament a la pintura.

1939

Reobre la botiga del carrer de la Diputació. Paral·lelament al mobiliari de caire racionalista, comencen a aparèixer els mobles d'estil anglès i francès en la seva

producció, que s'integra en el tarannà poc agosarat i anodí de la postguerra espanyola.

Continua la seva tasca pictòrica amb els temes ja habituals de flors i, també de paisatges.

1941-1942

Exposa individualment dos anys seguits a les Galeries Augusta, del 31 d'octubre al 14 de novembre.

La botiga i la decoració tornen a ser la seva feina habitual i rep molts encàrrecs d'interiorisme a petita escala, menjadors, sales d'estar, dormitoris... i de mobles puntuals.

El seu fill, Josep Palau i Fabre, l'ajuda puntualment en el disseny de mobiliari.

1943

Exposa olis a les Galeries Pictoria, del 4 al 17 de desembre.

En aquests anys, Josep Palau Oller mantindrà un cercle d'amistats en el que predominaran escriptors com Joan Triadú, Josep M. López Picó, Ferran Canyameres, Salvador Espriu, artistes com Labarta, Mallol Suazo o Pierrete Gargallo, i altres personalitats del món de la cultura com el doctor Miravent.

1944

Participa a la Exposición Nacional de Bellas Artes de Barcelona, organitzada per l'Ajuntament de Barcelona.

1945

Pel març presenta els seus quadres a Barcelona, a La Pinacoteca. Josep Palau i Fabre decideix marxar a París, on restarà fins a la mort del seu pare, l'any 1961. Pare i fill, però, mantindran una fluida correspondència; l'art i la pintura en concret, seran temes recurrents.

1946

De nou Josep Palau Oller exposa els seus olis recents a La Pinacoteca, del 18 al 31 de maig. La premsa es fa ressò de gairebé totes les ocasions que Josep Palau Oller mostra la seva obra pictòrica, però les crítiques normalment es redueixen a petites notes. La clientela de la seva pintura continua essent la mateixa que li compra mobiliari.

1948

Pel novembre exposa olis a la sala Argos, i el desembre a la Acadèmia de Belles Arts de Sabadell.

1951

Exposa quadres de flors, paisatges i natures mortes a la barcelonina Sala Gaspar, del 14 al 27 d'abril.

Pel juliol, participa en la *Exposición regional preparatoria de la I Bienal Hispanoamericana de Arte*, celebrada al Museu d'Art Modern de Barcelona i a la tardor a la *Exposición Municipal de Bellas Artes* organitzada per l'ajuntament barceloní. Va recuperant una certa modernitat en algunes decoracions i peces de mobiliari, sense arribar, però, a les obres dels anys vint i trenta.

1957

Després d'uns anys sense exposar la seva pintura, celebra una nova individual a les Galeries Laietanes, del 7 al 20 de desembre.

1960

Del 12 al 25 de novembre exposa a La Pinacoteca.

1961

Pel març celebra la seva darrera individual, amb flors, paisatges i natures mortes a la sala Arthogar de Bilbao. El catàleg inclou una selecció de textos de Fernando Gutiérrez, Alberto del Castillo, Tristán La Rosa, Joan Perucho i Joan Cortés.

Després d'una llarga malaltia, Josep Palau Oller mor a Barcelona el 31 de juliol. Aquest fet obliga al seu fill a retornar a Barcelona i gestionar el tancament del negoci.

Ben aviat Josep Palau Oller serà oblidat, malgrat els esforços de Josep Palau i Fabre per a reivindicar-lo. La recuperació de la seva obra no s'iniciarà fins l'any 1989 amb una petita retrospectiva de tots els seus diversos vessants creatius, celebrada a la Casa Elizalde de Barcelona, amb Josep Palau i Fabre de comissari. Aquesta iniciativa va propiciar que l'any 1991 el Museu del Joguet de Figueres organitzés una monogràfica dedicada a les joguines, i que, el 2003, el Centre de Documentació i Museu Tèxtil de Terrassa n'hi dediqués una altra al disseny de teixits, a partir de la qual Palau i Fabre va fer donació d'un important fons de dibuixos tèxtils al museu terrassenc. D'altra banda, quan Josep Palau i Fabre va crear la seva pròpia fundació, va voler explícitament que constés simplement el nom de Fundació Palau perquè englobés alhora el seu llegat i el del seu pare.

Fundació Palau.
Josep Casamartina i Parassols.
Àlícia Vacarizo.